

[Socialministeren.]

servative Folkeparti, at de, der oppebærer Hjælp efter denne Lov, kun kan faa Hjælp fra Hjælpekassen i Sygdomstilfælde eller i ganske særlige Tilfælde. Dette Ændringsforslag kan heller ikke være stillet af de Medlemmer af det konservative Folkeparti, der har været med i de Forhandlinger, der hidtil er foregaaet, baade i Efteraaret og senere, thi den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ved jo, at det er paa Grund af Kritik mod Loven af 19. Oktober 1931 — en Kritik, der hvilede paa, at Hjælpen var for uensartet, fordi den rettede sig efter Arbejdsløsheds-kassernes uensartede Hjælp —, at jeg i dette Forslag her om Forlængelse af Krisehjælpen til arbejdsløse nedsatte Hjælpen for de højeste Ydelsers Vedkommende fra 28 Kr. om Ugen til 21 Kr. om Ugen og foretog forskellige andre Omreguleringer, der var til Gavn for nogle og til Skade for andre.

Det gjorde jeg af Hensyn til den Kritik, der fremkom særlig fra konservativ Side, af Hensyn til de vanskelige finansielle Forhold og af Hensyn til at sikre mig, at det konservative Folkeparti saa vilde stemme for selve Forslaget.

Men en selvfølgelig Forudsætning var det jo for Nedsættelsen af disse Takster, at disse Takster var det Minimum, man vilde yde de arbejdsløse, hvor der var særlige Forhold til Stede, hvor Huslejen var højere end den normale ude omkring, hvor der var flere Børn. I en MasseTilfælde ved den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og ethvert Medlem af denne Sal, at det ikke er muligt at leve i Hovedstaden for 21 Kr. om Ugen. Altsaa, i samme Øjeblik man siger: for dem, der faar denne Understøttelse, er Hjælpekassen lukket, umuliggør man det for mig at anbefale Vedtagelsen af mit eget Forslag med en saadan Ændring; i saa Fald maatte jeg lade det hele springe og lade Hjælpekasserne overtage de arbejdsløse.

Jeg kan derfor ikke tiltræde, ikke en Gang forstaa, at det konservative Folkeparti har villet stille disse Ændringsforslag efter de mange Forhandlinger, de har deltaget i sammen med os. Men det glædede mig, at den ærede Ordfører for det konservative Parti lod skinne igennem, at der baade før og efter Paaske kan ske saa overmaade meget. Det var jo forjættelsesfulde Ord, navnlig hvis man ikke havde set, hvor overmaade meget der et sket, uden at der kommer noget ud af det, før Paaske. Men

lad mig da anbefale den ærede Ordfører for det konservative Parti een Ting: lad der før Paaske blot ske det ene, at man gennemfører Krisehjælpen til de arbejdsløse, for det er paa høje Tid for deres Vedkommende, og lad saa alt det andet overmaade meget ske efter Paaske.

Axel Dam: Den i højtærede Socialminister var noget i Tvivl om, hvorvidt han skulde takke eller lade være at takke Retsforbundet. Den højtærede Minister kan godt lade være med det. Selv om vi skulde gøre noget, som fandt Naade for hans Øjne, gør vi det i hvert Fald ikke for at tækkes den højtærede Minister eller andre stormægtige Personer, men alene fordi det er ret.

Med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, den Arbejdsløshedslov, som nu holder Jubilæum, og som Venstre har Æren for, har vi ingen Meddelagtighed i Æren for denne Lovgivning, lige saa lidt som for den øvrige Lovgivning, som har ført til de Tilstande, vi har, med den store Arbejdsløshed. Men de, der er Skyld i dette og har Ansvar for det, skylder selvfølgelig at lappe paa det, saa godt de kan. Vi vil ikke sætte os imod det, vi har endogsaa en Gang stemt for en midlertidig Arbejdsløshedsunderstøttelse og Kommunernes Ret til at give den, men vor Opgave i Tinget er ikke, at vi skulde deltage i dette Lappearbejde.

Vi ønsker et helt andet System, som skulde overflødiggøre dette; men vi erken-der, at de arbejdsløse i deres Henvendelser til Rigsdagen og de Partier, som har regeret, har fuldstændig Ret til at kræve Hjælp, saa længe de ikke kan faa andet. Og hvad Forholdet mellem de arbejdsløse og Rigsdagsmændene angaar, tror jeg, at Forholdet snarere er det, at hvis der skal være Tale om at takke, er det os, der skylder dem Tak for det Maadehold og den Besindighed, de har udvist. Der er ganske vist slaaet en enkelt Rude itu, men endnu er dog de fleste Ruder i København i Behold. Jeg er ikke langt fra at tro, at vi skylder dem Tak for, at de ikke har skudt os ned alle sammen i forstaaelig Desperation.

Ordføreren (Einer Jensen): Maa jeg sige til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at jeg forstod ikke, hvad det var, han mente med sin sidste Bemærkning, men det var formentlig heller ikke Meningen, at den skulde være forstaaelig for nogen. Det ærede Medlem sagde i øvrigt, at hans Parti vilde ikke stemme imod, det vil formentlig sige, at man vil undlade at